

borgerservicecentre, og de opfatter ikke borgernes retssikkerhed som u hensigtsmæssige juridiske barrierer.

Oftede er det jo sådan med retssikkerhed og frihed, at det måske kun er nogle få, der gør brug af det. Det kan godt være, at man som regel bare skriver under på en samtykkeerklæring uden problemer, men det er vigtigt, at den er der. Det er vigtigt for ens tillid til systemet, at man ved, at man har muligheden for at sige nej.

Man kunne jo godt, hvis ikke man havde set nærmere på, hvad regeringen og Dansk Folkeparti har gennemført i de seneste år, undre sig over, at et parti, der taler så meget om frihed, reelt overhovedet ikke er optaget af den med hensyn til at sikre borgernes retssikkerhed, at de ikke mener, at det er vigtigt for den enkelte borger at have friheden til, at vedkommendes oplysninger ikke bliver videregivet.

For os er det afgørende. Derfor har vi været med til at stille ændringsforslag til lovforslaget, og derfor stemmer vi imod, når nu vores ændringsforslag ikke bliver vedtaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Formanden:

Vi går til afstemning, og det er den sidste planlagte afstemning i dag.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 forkastedes, idet 49 stemte for, 54 imod.

Ændringsforslag nr. 2-7 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

17) Anden behandling af lovforslag nr. L 144: Forslag til lov om midlertidig binding af kommunernes og amtskommunernes overskudslikviditet og ændring af forskellige kommunaløkonomiske love. (Binding af overskudslikviditet i kommunerne indtil 2007, indførelse af midlertidige begrænsninger i den kommunale og amtskommunale skatteudskrivning for 2006 og midtvejsregulering af den kommunale udligning af beskatningsgrundlag for 2005). Af indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen). (Fremsat 6/4 2005. Første behandling 10/5 2005. Betænkning 7/6 2005).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under et.

Forhandling

Leif Mikkelsen (V):

Her ved andenbehandlingen vil jeg udelukkende omtale de ændringsforslag, der nu er stillet, for der var en væsentlig debat om forslaget ved førstebehandlingen. Det er ændringsforslag, der tager hensyn til, at de kommuner, der ikke bliver sammenlagt, kan sænke skatten, hvis de har lyst til det, og at de kommuner, der sammenlægges, kan påbegynde en harmonisering af personskat, grundskyld og dækningsafgift inden for deres kreds, når blot det samlede skattetryk holdes.

Det vil sige, at der med de her ændringsforslag er sket en smidiggørelse af hele lovforslaget, og dermed mener vi, at det er et godt forslag med henblik på at sikre den overgang af kommunalreformen, hvor nye, større kommuner skal fungere.

Derfor kan Venstre støtte forslaget.

Formanden:

Tak til hr. Leif Mikkelsen. Så er det hr. Arne Toft som ordfører.

Arne Toft (S):

Med dette lovforslag fortsætter regeringen sin centralisering i forhold til kommuner og amter. Hermed fratages kommunerne den i forvejen

meget beskedne handlefrihed til at ændre på skatteudskrivningen, udskrivningsprocenten, grundskyldpromillen og dækningsafgiften, som en uændret skat under et trods alt har efterladt.

Nu fastlåses kommuneskatteprocenten gennem lovgivning, hvorved den kommunale ret til skatteudskrivning afskaffes fra 2006, og samtidig har regeringen bebudet, at skatteprocenten for 2007 for de enkelte kommuner tilsvarende vil blive fastlagt gennem lovgivning.

KL 15.55

På trods af at kommunerne har overholdt de indgåede aftaler med regeringen om at holde uændret skat under et i alle årene med skattestop, vælger regeringen alligevel gennem lovgivning at fastlåse de kommunale skatter. Tilsvarende fastlåses de amtskommunale skatter i lovforslaget.

Regeringen bruger strukturreformen som sin formelle begrundelse for indgrebet, der kom som en tyv om natten og uden forudgående forhandling med hverken KL eller Amtsrådsforeningen. Regeringens manglende lyst til at respektere det kommunale selvstyre fremgår af den proces, der førte frem til lovforslagets fremsættelse. Ganske vist forhandlede regeringen visse dele af forslaget med KL, men efterfølgende indbyggede man fastlåsningsen af de kommunale skatter i lovforslaget uden nogen form for forudgående forhandlinger.

Det er en stærk kritisabel forhandlingsmetode, at man indgår en aftale om en række opstramninger af den kommunale økonomi med KL uden overhovedet at orientere om planerne for et indgreb, der skal fastlåse skatteprocenterne.

Indgrebet får samtidig karakter af et direkte løftebrud over for de kommuner, som i de foregående år har nedsat skatten i tillid til regeringens løfter om, at de ikke ville blive udsat for straf, hvis de efterfølgende måtte blive nødt til at forhøje skatten tilbage til det tidligere niveau. På trods af dette løfte bliver skatteprocenten også fastlåst for disse kommuner. Den slags metoder virker totalt undergravende for tilliden mellem regeringen og kommunerne.

Med fastlåsningsen af de kommunale skatter overfører ministeren yderligere 150 mio. kr. fra det kommunale bloktilskud til puljen for vanskeligt stillede kommuner. Samtidig fremgår det af lovens bemærkninger, at likviditetsproblemer som følge af de fastlåste skatter kommer ind som en begrundelse for at opnå tilskud fra denne pulje. Tidligere har ministeren brugt puljen til

vanskeligt stillede kommuner til at sikre overholdelsen af skattestoppet.

Med opbakningen fra Dansk Folkeparti forekommer det efterhånden, som om regeringen betragter denne del af den kommunale økonomi som en pulje, man mere eller mindre kan fordele efter regeringens forgodtbefindende. Det anser vi for at være en helt uacceptabel udvikling. Derfor opfordrer vi ministeren og Folketingets flertal til, at puljen for vanskeligt stillede kommuner fremover anvendes efter sit egentlige formål til at hjælpe de kommuner, som har ekstraordinære store økonomiske problemer med at sikre borgerne en tilstrækkelig service. Det kan f.eks. skyldes et særlig lavt skattegrundlag eller ekstraordinært store sociale udgifter.

Socialdemokratiet er bekymret for den centralisering, der sker i forhold til kommuner og amter. Vi tror, det er usundt og kortsigtet at fjerne det økonomiske ansvar fra de folkevalgte i kommuner og amter. Risikoen er, at man kommer ind i en ond cirkel, hvor de folkevalgte i kommuner og amter fralægger sig det økonomiske ansvar, som vil resultere i et behov for endnu mere statsstyring og dermed en undergravning af det lokale og regionale demokrati. Sker det, har vi mistet noget af det mest værdifulde i det folkelige danske demokrati.

Vi er uforstående over for, at Venstre, Det Konservative Folkeparti og Dansk Folkeparti vil bære ansvaret for en sådan udvikling. L 144 er en klar mistillidsrklæring til kommunerne og amterne, og derfor kan det nok ikke overraske nogen, at vi ikke kan stemme for L 144.

Formanden:

Tak til hr. Arne Toft. Den næste i ordførerrækken er hr. Poul Nødgaard.

Poul Nødgaard (DF):

Hvis vi ser lidt tilbage i tiden, fra siden vi fik den borgerlige regering, altså VK-regeringen, ser vi, at den regering var optaget af at prøve at få skatterne i Danmark bragt i ro. Det grundede vi lidt over i vores folketingsgruppe, men kom til den klare konklusion, at vi syntes, det var sundt, at man fik en form for et skattestop. Det kan vi så ikke tage en lang diskussion om nu. Det har kommunerne haft i de seneste år, der har været ført forhandlinger med kommunerne hvert eneste år om den sag, og så sent som i dag mener jeg der foregår sådan nogle forhandlinger omkring kommunernes økonomi.

Det her lovforslag er fremsat af en ganske bestemt grund, nemlig at kalenderåret 2006 er et helt specielt år. Det er det, der er overgangsåret til, at de 98 kommuner bliver stiftet pr. 1. januar 2007.

KL 16.00

Da forslaget blev fremsat, var vi ikke helt vilde med det, sådan som det var udformet. Det skal jeg ikke lægge skjul på, det har jeg også sagt til ministeren, og jeg har også sagt det i min folketingsgruppe. Men det er senere blevet ændret, og nu synes jeg, at det er et ganske godt forslag, for nu lever det faktisk fuldstændig op til det skattestop, vi har haft i de seneste år, og som også skal fortsættes i 2006, så man ikke bruger 2006 som et år til på en eller anden kunstig måde at få forhøjet skatterne.

Hvad der er sket med de to ændringsforslag, som Dansk Folkeparti har fået regeringen med til, er ganske enkelt, at de – jeg ved ikke, hvor mange kommuner, det drejer sig om – måske 20-30 kommuner, der ikke sammenlægges med nogen, naturligvis ikke skal hindres i at sænke skatten, hvis de ønsker at sætte skatten ned med 0,1 pct. eller 0,2 pct. og de har mulighed for det.

Så kommer den anden gruppe af kommuner. Det er dem, der lægges sammen. Der synes jeg, at det er fornuftigt – og jeg hørte det f.eks. på KL's generalforsamling – at flere kommuner var begyndt allerede for 2005 at lave nogle justeringer af deres procenter og grundskyldpromiller, og hvad ved jeg.

Der synes jeg, det lød så fornuftigt, at det naturligvis må være sådan, at hvis fire kommuner, eller fem for den sags skyld, slår sig sammen, og hvis de byråd kan blive enige om at lave en udskrivningsprocent for 2006 og nogle promiller, der stort set giver det samme provenu som det år, de går ud af, altså 2005, så skal der ikke være noget til hinder for det. Det er det, det her udmærkede lovforslag er udtryk for.

Hr. Arne Toft bruger i sit ordførerindlæg nogle, synes jeg, lidt stærke udtryk om, hvilke overgreb det er på kommunerne, og siger, at det er mistillid til kommunerne. Det er ikke spor mistillid. Så kunne det lige så godt have været mistillid de sidste 3-4 år, hvor vi har haft skattestop.

Men glem ikke, at der også under den socialdemokratiske ledede regering i sin tid – det er mange år siden, og det varer forhåbentlig mange år, inden den kommer til igen – faktisk også var en høj grad af indseende med kommunernes økonomi. Jeg synes, at man, når man debatterer

sagen her i dag, fuldstændig glemmer, hvilken stor økonomisk faktor kommunerne udgør i relation til hele samfundsøkonomien.

Derfor må jeg sige, at det må være nødvendigt, at staten har et overordnet ansvar for, at kommunernes økonomi og for den sags skyld også amternes og nu senere regionernes økonomi ikke løber løbsk. Det er det, lovforslaget er udtryk for. Jeg synes, at man efter de ændringer, der er lavet, og også i overensstemmelse med den holdning, Socialdemokratiet har haft i mange år til de her ting, faktisk burde kunne stemme for sådan et lovforslag.

Jeg ved ikke, om det er for på en eller anden måde at stå sig godt med kommunerne, at man stemmer imod det, for man burde efter de ændringer, der nu er lavet, faktisk kunne sige, at det nok ikke kan være anderledes.

Jeg er glad for på Dansk Folkepartis vegne at kunne sige, at vi vil støtte det her lovforslag, når det kommer til tredje behandling i løbet af næste uge. Vi synes, det er et hensigtsmæssigt forslag, sådan som det er udformet nu, og jeg vil godt takke ministeren for stor tilslutning til, at vi fik lavet de udmærkede ændringsforslag. Nu nikker han, så han er meget tilfreds.

Formanden:

Der er en række korte bemærkninger til ordføreren, først fra hr. Arne Toft:

(Kort bemærkning).

Arne Toft (S):

Jeg vil gerne sige, at vi har forståelse for, at man med den store økonomi, som amter og kommuner har, også træffer foranstaltninger. Det har vi jo gjort hele tiden.

Jeg vil bare gerne spørge hr. Poul Nødgaard: Når kommunerne ikke har overtrådt de regler gennem de år, vi har haft et skattestop, hvorfor er der så grund til nu her at lave regler uden om KL om, at de ikke kan sætte skatten hverken op eller ned? Nu bliver der så et ændringsforslag. Hvorfor er det så nødvendigt, når man nu har kunnet se, at de har overholdt reglerne?

Så vil jeg også godt spørge hr. Poul Nødgaard: Synes hr. Poul Nødgaard, at det er i orden, at man forhandler om deponeringen uden at nævne, at man har planer om at fastfryse skatten?

Til sidst har jeg endnu et spørgsmål, for hr. Poul Nødgaard sagde, at skatten bliver låst fra 2006: Hvad sker der i 2007?

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Det er mig ganske enkelt komplet umuligt at svare på så mange spørgsmål inden for 1 minut, men jeg skal gøre mig de ihærdigste anstrengelser.

Med hensyn til at kommunerne har overholdt reglerne: Det er ikke helt rigtigt. Var det ikke sidste år, at man overtrådte, da tallene blev lagt sammen, med et eller andet antal hundrede millioner kroner, hvilket der så blev fundet en løsning på? Man satte kikkerten for det blinde øje, hedder det vist. Hvis jeg erindrer korrekt, mener jeg også, at der var en overskridelse af amternes budgetter for et par år siden – det var i øvrigt vist i mit eget amt – så jeg kan ikke helt forstå det.

Med hensyn til hvordan det ser ud i 2007: Jeg synes bestemt ikke, det er min opgave her i dag at bevæge mig ind på, hvordan de nye storkommuners økonomi skal skrues sammen for 2007.

Kl. 16.05

Vi står her over for bl.a. en ny udligningsreform. Den kan vi ikke tage fat på at debattere under det her forslag, men jeg kan forsikre Folketinget og også hr. Arne Toft om, at der vil blive rig lejlighed til at drøfte udligningsreform, når Folketinget vender tilbage efter den mødefri periode til oktober. Jeg anser det for at være en af de helt afgørende faktorer i kommunalreformen, at vi får skruet en udligningsreform sammen, så der simpelt hen bliver flyttet rundt på pengene mellem kommunerne. Det synes jeg ikke vi kan tage fat på her i dag, men reformen bliver lavet i løbet af 2006. Det er der ingen tvivl om.

(Kort bemærkning).

Arne Toft (S):

For mindre end en halv time siden stod hr. Poul Nødgaard på denne her talerstol og sagde til fru Line Barfod, at han synes, at fru Line Barfod skulle læse lovforslaget først. Nu vil jeg godt sige til hr. Poul Nødgaard, at det flere gange er fremgået både fra indenrigsministeren og fra statsministerens side, at skatten også bliver fastlåst for 2007. Så står hr. Poul Nødgaard her fra talerstolen og siger: Når vi kommer til 2007, kommer udligningsreformen, og det kan jeg ikke sige noget om nu.

Må jeg spørge hr. Poul Nødgaard: Har hr. Poul Nødgaard læst forslaget? Har hr. Poul Nødgaard været med i forhandlingerne? Og er det forbigået hans opmærksomhed, at man også

fra regeringens side og Dansk Folkepartis side ønsker at fastlåse for 2007?

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Jeg kan betro hr. Arne Toft, at jeg har studeret det lovforslag. Det gjorde jeg rede for i min, synes jeg selv, udmærkede ordførertale om det her forslag.

Men jeg vil godt lige vedrørende 2007 have lov at sige, at jeg ikke mener, at man minutløst kan begynde at fastsætte, hvordan økonomien skal være. Først skal vi have udligningsreformen på plads, plus hvad der eventuelt måtte komme af sikkerhed for, at de nye storkommuner ikke udvikler en skatteprocent, som bare accelererer derudad, nøjagtig som da hr. Arne Toft var borgmester oppe i Arden Kommune. Der kunne jeg forestille mig, at skatten også steg med et antal procent, 0,6-0,7 stykker, pr. år. Det var jo det, der skete i mange kommuner, også i min egen kommune.

Derfor syntes jeg, det var så sundt, da vi fik det her skattestop indført, og det har jo faktisk vist sig – læg lige mærke til det – at selv om kommunerne piber en gang imellem, lykkes det dem alligevel hvert eneste år under denne her regering og med støtte fra Dansk Folkeparti at få deres budgetter til at hænge sammen.

Det er klart, at det ikke kan være et liv i vild luksus, men det skal det sådan set heller ikke være. Man skal sørge for, at man har nogle ordentlige skoler, og man skal have børnepasning og ældreforsorg. Det er tre af grundelementerne i en veldrevet kommune, og det kan de trods alt lave. Det kan vi i hvert fald gøre i min egen kommune og også have en rimelig god økonomi.

(Kort bemærkning).

Ole Glahn (RV):

Således provokeret af hr. Poul Nødgaards indlæg må jeg lige sige, at jeg først gerne vil have hr. Poul Nødgaard til at begrunde, hvorfor skatten skal fastfrysес med de undtagelser, der nu er her i ændringsforslaget. Hvorfor skal man gå ind med det skarpe indgreb?

Det er jo ikke det samme som at lægge et skatteloft. Den aftale, som man laver med Kommunernes Landsforening, blev også lavet, da Det Radikale Venstre og Socialdemokratiet var i regering. Det er slet ikke det, vi diskuterer i dag. Det, vi diskuterer, er, at Dansk Folkeparti lægger stemmer til, at regeringen kan gå ind og bestem-

me, hvad skatten skal være i 2006. Det er det ene spørgsmål. Det tror jeg godt, hr. Poul Nødgaard kan nå at svare på inden for 1 minut.

Det andet spørgsmål, som jeg også tror hr. Poul Nødgaard kan nå at svare på inden for 1 minut, er: Er det forbigået hr. Poul Nødgaards opmærksomhed, at ministeren indtil flere gange har udtalt, at det også er regeringens hensigt at fastfryse skatten for 2007?

Hvis hr. Poul Nødgaard og Dansk Folkeparti mener, at det ikke er rimeligt, vil jeg da meget gerne høre her fra talerstolen, at Dansk Folkeparti siger, at vi først – for sådan hørte jeg hr. Poul Nødgaard – skal have den udligningsreform i gang og diskutere den, før vi skal fastlægge det her. Det vil jeg meget gerne have hr. Poul Nødgaards kommentar til.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Den giver jeg utrolig gerne. Jeg vil godt lige vedrørende den økonomi, der har været i kommunerne under den nuværende regering, sige, at der har det været sådan, og det gælder også min egen kommune, at vi indimellem har måttet foretage det, der hedder omprioriteringer, fordi vi har været omgivet af de her restriktioner vedrørende skatteudskrivning.

Nu må jeg ikke spørge hr. Glahn, men så kan jeg oplyse ham om noget. Det er vel et sundhedstegn, at man, hvis man vil sætte noget nyt i gang af en eller anden art, så lige prøver at gå sin kommunes administration igennem for de ting, der kører, for at se, om der er nogen ting, der enten kan spares på eller måske helt reduceres?

Det er den øvelse, mange kommunalbestyrelser ikke har gennemført, men det er de så blevet nødt til under den nuværende regering, for de har været nødt til, hvis de ville sætte noget nyt ind og have nogle øgede omkostninger, at se på, hvor de kunne spare nogle andre steder.

KL 16.10

Så vil jeg lige sige vedrørende skatten 2007: Jeg orker ikke at gå ind i en videnskabelig diskussion om det, men jeg vil bare sige, at Dansk Folkeparti ikke er mere bundet af regeringen, end at vi naturligvis har vores frie manøvrer mulighed fremover med hensyn til, hvad vi vil. Vi har f.eks. nogle tanker om – nu er det ikke lige i forbindelse med det her lovforslag, men i al bred almindelighed – at skattestoppet skal være mere socialt afbalanceret. Det kunne jeg forestille mig

vi ville føre ind i de kommende finanslovforhandlinger.

(Kort bemærkning).

Ole Glahn (RV):

Jeg må konstatere, at jeg var lidt for optimistisk i mine forventninger om, at hr. Poul Nødgaard ville svare på begge spørgsmålene, for hr. Poul Nødgaard brugte en del tid på at tale om noget, som jeg egentlig ikke opfattede havde særlig meget med denne her sag at gøre, vedrørende kommunernes forhold.

Jeg vil gerne først høre hr. Poul Nødgaard, om det er rigtigt opfattet, sådan som jeg hørte hr. Poul Nødgaard, at han og Dansk Folkeparti ikke nødvendigvis går ind for at støtte, at der skal være et skattestop i 2007.

Og så vil jeg endnu en gang spørge hr. Poul Nødgaard: Hvad er den faglige begrundelse for – og det har ikke noget med videnskab at gøre – at man skal gribe ind i kommunernes skatteudskrivning ud over den generelle aftale, man laver om et kollektivt loff? Hvorfor skal man derudover gribe ind i år? Hvad er det, der gør, at der er behov for det?

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Nu har regeringen valgt, at den fra 2006, der er et meget specielt år – det kan vi vist ikke komme uden om – vil løse det med det her lovforslag med de ændringsforslag, der er stillet.

Jeg vil sige til hr. Ole Glahn, hvis han nu ville høre lidt efter, at jeg ikke vil afvise i dag, at den øvelse, vi laver med lovforslaget, måske også kunne have været gennemført ved en aftale med KL og med Amtsrådsforeningen. Det kan jeg ikke afvise. Men nu fremsætter regeringen det her forslag, fordi den vil være sikker på, at økonomien i 2006 ikke løber løbsk i nogen af de nye storkommuner, der er ved at blive dannet.

Så synes jeg egentlig ikke andet, end at vi skal glæde os over, at den udvikling, der har været igennem flere år med opbremsning i skatteudskrivningen, også sikres i 2006.

Med hensyn til 2007, som er det fortærskede spørgsmål: Skulle vi ikke også tage 2008, 2009 og 2010 med og så begynde at diskutere 3, 5 eller 7 år frem med hensyn til, hvordan kommunernes økonomi udvikler sig? Lad os dog tage 1 år ad gangen. Det, vi forpligter os til med det her lovforslag, er at stemme for 2006, og hvad der sker fremover, vil udspille sig i forhandlinger mellem regeringen og Dansk Folkeparti, der kommer til

at sidde i årevis med ansvaret for dette land, ikke sandt ... (*Latter fra salen*).

Så vær ganske rolig. Det er dejligt, at smilene kommer frem sådan en fredag eftermiddag, hvor vi gerne vil hjem alle sammen.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg hørte selvfølgelig meget grundigt efter, hvad hr. Poul Nødgaard sagde i sin ordførertale, og jeg vil bare lige sikre mig, at han ikke er kommet galt af sted.

Jeg hørte hr. Poul Nødgaard sige, at det, der nu lå med de ændringsforslag, der var her til andenbehandlingen, var det, der svarede til det skattestop, der havde været i de foregående år. Er det hr. Poul Nødgaards opfattelse, at det er det, han har opnået?

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Hr. Ole Stavad er jo en dreven politiker og en god debattør, men jeg vil godt sige til hr. Ole Stavad, at det, vi sikrer med det her lovforslag, og det sagde jeg udtrykkeligt i min ordførertale, ene og alene er, at vi får en garanti for, at skatterne i de nye kommuner, der dannes, ikke løber løbsk i 2006. Det er det, vi sikrer med det her lovforslag. Det gælder grundskyld, det gælder personskatter, og det gælder hele vejen rundt.

Jeg synes, det er fint, at det nu er kommet ind, at fire-fem kommuner, der skal lægges sammen, kan lave nogle småjusteringer, hvis de ønsker det. Det er, hvad vi har ønsket, det har vi også sagt til indenrigsministeren, og det har han været lydhør over for. Specielt har jeg været forarget over, at de kommuner, der ikke sammenlægges med nogen, ikke skulle kunne sætte deres skat ned. Det er fuldstændig ulogisk. Der har regeringen så sovet lidt i timen, så rettede den op på det, og så er den potte ude.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Hr. Poul Nødgaard skal have den ros, at man ikke kan beskyldte ham for at være meget klar i sin besvarelse. Det, jeg spurgte om, var det, hr. Poul Nødgaard, sådan som jeg hørte det, meget præcist sagde i sin ordførertale, nemlig at man med de ændringer, der er til behandling her ved andenbehandlingen, ville få en retstilstand, der svarer til den under skattestoppet.

Hvis det er hr. Poul Nødgaards opfattelse, så er han blevet snydt, og det vil jeg jo selvfølgelig

gerne hjælpe hr. Poul Nødgaard med at han i hvert fald ikke bliver. Derfor skal jeg jo være sikker på, at hr. Poul Nødgaard er opmærksom på, at hvis der nu er kommuner, der ikke er lagt sammen med nogen, som sætter skatten ned, så åbner det ikke mulighed for, som det gør i det generelle skattestop i den definition, regeringen har lavet sammen med Dansk Folkeparti, at andre, der er klemte økonomisk, kan sætte skatten tilsvarende op.

Kl. 16.15

Er hr. Poul Nødgaard enig i, at dette lovforslag, også efter ændringerne ved anden behandling, er væsentlig strammere end det sædvanlige skattestop?

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Jeg ved ikke, om det ikke er for skrap et udtryk, at det er strammere, men det er da rigtigt, går jeg ud fra, at nu bliver de 20-30 kommuner, der ikke lægges sammen med nogen, behandlet isoleret, sådan at de kan sætte deres skat ned, og jeg kan bekræfte, at det nu bliver sådan, at alle de andre kommuner, der lægges sammen, behandles i en pulje for sig.

Sådan er det. Der er ikke mere om det.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Hr. Poul Nødgaard siger gang på gang, at 2006 er et helt specielt år, og at det er grunden til, at man nu støtter regeringen i det her forslag.

I samrådet den anden dag forstod jeg nu egentlig ministeren sådan, at ministeren var meget åben over for, at det her også ville komme til at gælde for 2007. Derfor vil jeg godt høre, om hr. Poul Nødgaard ville give en garanti for, at det her system med fastfrysning af skatteniveauet ikke kommer til at gælde for 2007.

Hr. Nødgaard mener, det er meget nødvendigt, at borgerne har en garanti for, at man har fastfrysningen for 2006 på grund af det helt specielle år. Så må det vel også være rimeligt, at Dansk Folkeparti giver en garanti for, at det ikke fortsat kommer til at gælde i 2007.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Vi har talt om 2006 som et specielt år, og 2007 bliver også et specielt år. Der bliver udligningsreform, og der bliver også forhandlinger om kommunernes økonomi der. Her i dag, hvor vi alene beskæftiger os med, hvordan vi kommer

igennem 2006 på en hensigtsmæssig måde, er man så interesseret i både 2007 og 2008. I 2008 bliver der formentlig en lidt større frihed, end der vil blive i 2007, men vi er ikke inde i detailforhandlinger med regeringen om kommunernes økonomi for 2007. Dem må vi tage efterhånden.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Ja, ja, alle år er specielle år, det står jo fast nu. Jeg må så konstatere, at Dansk Folkeparti ikke mener en pind med at stå vagt på nogen som helst måde om det kommunale selvstyre eller noget, der ligner det.

Man vil ikke give nogen som helst garanti, man hælder bare vand ud af ørerne og lader, som om det her går fint, men garanti for noget som helst vil man ikke give. Så må jeg jo konstatere, at det kommunale selvstyre ikke betyder noget som helst for Dansk Folkeparti.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Det var dog pragtfuldt at få kommunalt selvstyre ind på banen, og det kunne vi tage en lang debat om. Hvis jeg gennemgår, hvad der er sket af udvikling i de sidste 20, 30, 40 år, hvad kommunerne nu kan af vidt forskellige ting, som de ikke har kunnet tidligere, så vil det fremgå, at der er en frihed i kommunerne, der er helt uden sidestykke.

Jeg husker min tid som kommunesekretær i Vigersted, hvor vi skulle sende et brev ind til amtsrådet, hver eneste gang vi næsten kløede os bag øret bare for at få lov til det. Det er ikke overdrevet. Vi skulle søge om tilladelse til at bygge en lærerbolig, og alverdens ting skulle gennem amtet. I dag er det jo sådan, at kommunerne vedrørende deres daglige styre reelt intet har med amterne at gøre.

Jeg forstår simpelt hen ikke sådan et spørgsmål om, at det kommunale selvstyre skulle være undertrykt noget som helst sted. De, der vælges ind i byrådene, har en stor frihed, men de har samtidig et stort ansvar hængende over sig, fordi det er et stort ansvar i dag med den enormt store økonomi at drive en kommune, og det bliver bestemt ikke lettere, når vi når til, at de nye storkommuner dannes den 1. januar 2007.

Jeg kan godt fortælle, at der bliver fart på for at få sådan noget til at fungere, og jeg håber, at de nye byrådsmedlemmer i de mange kommuner, 98 af slagsen, virkelig står tidligt op om

morgenen for at løse deres opgaver på en god ...
(*Afbrydes af formanden.*)

Formanden:

Tak til hr. Poul Nødgaard. Så går vi videre i ordførerrækken, og det er hr. Christian Wedell-Neergaard.

Kl. 16.20

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Nu kan jeg jo ikke på samme måde udrede det historiske, som hr. Poul Nødgaard kan, men jeg kunne måske holde fast i det faktum, at da man havde den seneste kommunalreform i 1970, undlod man at lave nogen form for styring af økonomien eller blokering af likviditeten. Det betød jo altså, at man fik det største hop i de kommunale udgifter nogen sinde, og det er naturligvis også på baggrund af den historiske kendsgerning, at man fremsætter det her forslag.

Derfor kan man sige, at det er vigtigt, som hr. Poul Nødgaard gør opmærksom på, at man kender sin historie for også at kunne sætte tingene lidt i perspektiv og så huske på alle de gange, man har siddet og kløet sig i håret, piller sig i øret, eller hvad det var.

Jeg kan godt forstå, at Kommunernes Landsforening ser med skepsis på det her forslag. Det at udskrive skatter er naturligvis guld i det kommunale selvstyre, og derfor er det da også med glæde, at man kan konstatere, at det her lovforslag nu fremsættes i forståelse med Kommunernes Landsforening på baggrund af de to ændringsforslag, nemlig at de kommuner, der ikke lægges sammen, kan få lov til at sætte skatten ned, og i de kommuner, der lægges sammen, kan man starte på harmonisering af skattetrykket, bare det samlede gennemsnit ikke falder. Det gælder for indkomstskat, for dækningsafgift og for grundskyld.

Så er det jo rigtigt, at der sker en binding af likviditeten, således at man ikke kan foretage større dispositioner uden at spørge Indenrigs- og Sundhedsministeriet.

Grundlæggende et godt, sundt og fornuftigt lovforslag, som bygger på den historiske kendsgerning, som vi husker fra sidste kommunalreform.

Formanden:

Tak til hr. Christian Wedell-Neergaard. Den næste ordfører er hr. Ole Glahn.

Ole Glahn (RV):

Jeg er helt ked af, at jeg nu skal ødelægge den ellers gode stemning, men det her er jo en alvorlig sag. Uanset om regeringen har stillet nogle ændringsforslag, så rækker det jo ikke ved princippet i den her sag, og princippet i den her sag er, at man fra Folketingets side går ind med dette lovforslag, og når det er vedtaget, bestemmer man, hvad skatten skal være i 2006 for kommunernes vedkommende og også for amternes. Det er hjerteblood for det kommunale selvstyre, at det har mulighed for at udskrive skatter.

Jeg gør opmærksom på, som vi var lidt inde på under hr. Poul Nødgaards indlæg, at der jo i forvejen er nogle aftaler, og forventer også, at der bliver lavet aftaler med Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforeningen. Nu er det jo så ikke nødvendigt, når man forventer at få det her indgreb, men ellers ville man formentlig have lavet en aftale igen i år, ligesom man har gjort i tidligere år med denne her regering og også med tidligere regeringer, hvor man har sagt, at kommuneskatten under et skal holdes i ro.

Det er et forhandlingsresultat, og det respekterer det kommunale selvstyre, for der er så kommuner, der kan hæve skatten, og andre, der sætter den ned, og det skal så passe. Det er også stort set gået inden for de senere år. Man har i hvert fald fra regeringens side accepteret det resultat, der er kommet.

Jeg vil sige, at det, der er risikoen i det her, er, at når først man har gjort det én gang – og så vidt jeg ved, er det første gang, det nogen sinde sker, at statsmagten griber ind over for det kommunale selvstyre på dette område – så har man fat i hjerteblood. Vi har her i debatten også fået frem, at man også må forvente, at det sker i 2007.

Når man oplever som kommunalbestyrelsesmedlem, at det her er noget, som virkelig er fundamentet i det kommunale selvstyre, så kan man jo en gang imellem om natten få forfærdelige drømme. Jeg havde sådan en forfærdelig drøm her i nat. Jeg vågnede, og så fandt jeg ud af, at det, jeg havde drømt, og det var derfor, jeg svedte sådan, var, at nu havde regeringen jo lagt stenen til, at det her kunne blive noget, der udviklede sig. Nu er man gået fra tre skatteudskrivningsniveauer til to. Hvem siger så, at man ikke kan gå fra to til et?

Nu har man lavet et folkevalgt organ i regionerne, som ikke har skatteudskrivning. Man kunne jo befrygte, at regeringen bliver så glad

for at have denne styring over kommunerne, at den fristes til at fortsætte med det. Nu siger jeg ikke, at regeringen gør det, men den drøm havde jeg, og det var virkelig en ond drøm.

Kl. 16.25

Jeg tror, at man fra regeringens side under vurderer effekten af det her ude i kommunerne. Indenrigsministeren var på Kommunernes Landsforenings delegeretmøde og fik jo, så vidt jeg har forstået, læst teksten mange steder fra, at det her virkelig var noget, man skulle have holdt fingrene fra. Derfor undrer det mig, at det ikke er lykkedes at få en forklaring fra regeringen og fra støttepartiet Dansk Folkeparti, og det kunne man jo høre her i salen vi ikke kunne få, på, hvad årsagen er til, at der skal foretages et indgreb, når man har så mange andre styringsinstrumenter, som man bruger så udmærket, og kommunerne derude er så ansvarlige, som de er.

Det har jeg ikke forstået endnu. Det eneste, man får at vide, er, at 2006 er et særligt år, men 2005 er også et særligt år, det var 2004 også, og det var 2003 også. Hvad er den egentlige begrundelse? Hvad er det, man frygter fra regeringens side af uansvarlighed fra de kommunalpolitikeres side, som man på andre områder viser stor tillid? Det er de kommunalpolitikere, som man har rost for at være med til at lægge kommuner sammen, har fremmet den reform, som man gerne vil have, løfter de opgaver, som nu skal løftes på nye måder, men lige nøjagtig når det er finansieringen, så har man ikke tillid til dem, så skal vi gribe ind. Det forstå jeg simpelt hen ikke.

Vi er modstandere af det her forslag.

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Hr. Ole Glahn må jo have haft mareridt, for det minder jo mest af alt om et mareridt, at man skal gå fra to til ét skatteudskrivende led. Jeg anser det for en helt utænkelig vision og slet ikke noget at arbejde på og må fuldstændig afvise, at det på nogen måde skulle være inde i hverken Det Konservative Folkepartis eller, tror jeg, regeringens overvejelser.

Kunne hr. Ole Glahn ikke lige forklare mig: Hvad er grundlaget for, at Vestsjællands Amt hævdede skatteprocenten fra 12 til 12,5 i 2004, på trods af at amterne under ét havde indgået en aftale om, at skatten ikke skulle stige? Er det udtryk for, at man uden videre kan have tillid til, at det ikke vil ske?

(Kort bemærkning).

Ole Glahn (RV):

Nu har jeg ikke forudsætninger for at bedømme, hvorfor Vestsjællands Amt hævede skatten sidste år, ud over at jeg bor i Vestsjællands Amt, og at jeg naturligvis har fulgt med i debatten. Jeg vil sige, og det tror jeg også godt at den konservative ordfører ved, at det er helt specielle forhold, der har været gældende i Vestsjællands Amt.

Hvis vi ser ud over kommunerne som sådan og også på amtskommunerne, så har de overholdt det. Der var skabt specielle problemer, og jeg mener, at det er en afsporing af debatten at bruge det som eksempel. I ét år ud af mange år har der været det uheldige eksempel, men hvis man ser på kommunerne under et, så har de holdt det.

Nu er det så ikke mig, der må spørge ordføreren her, men jeg vil så stille det spørgsmål til ministeren, og jeg forventer, at hvis ikke vi får det besvaret i dag, så får vi det formentlig besvaret under tredjebehandling:

Hvad er den egentlige årsag til, at man vil gribe ind? Hvor har man nogen behov for at styre mere end den styring, man har i forvejen? Det er jo en kendsgerning, at ca. 80 pct., måske 90 pct. af dem, der sidder i kommunalbestyrelserne i dag, genopstiller, og der er stor sandsynlighed for, at mange af dem skal sidde og forvalte de nye kommuners måde at fungere på. Har man ikke tillid til, at de vil være ansvarlige i denne her skatteudskrivningsperiode? Har man ikke tillid til, at man i det samarbejde, som foregår og bygges op nu, sørger for, at der er harmoni i denne her udvikling?

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Kan hr. Ole Glahn garantere, at der ikke er andre, der på tilsvarende vis vil sætte skatten op, som Vestsjællands Amt gjorde? Der er jo mange kommuner, der kommer i en speciel situation, det er sammenlægningsudvalg, det er en ny opgavefordeling osv., og der er jo et incitament til at sikre sig, at der er en, hvad kan man sige, måske lidt rigelig finansiering, så man kan klare problemerne.

Så der er rigeligt med undskyldninger for at sætte skatten op, og der vil jo også til en vis grad herske forvirring, for der kan være lidt omkring placeringen af opgaverne osv.

(Kort bemærkning).

Ole Glahn (RV):

Nu ville jeg jo være en meget magtfuld person, hvis jeg kunne stå her og garantere, at det ikke vil ske. Det er jeg ikke, men jeg forstår egentlig slet ikke spørgsmålet, for vi har jo haft en ordning til og med 2005, hvor de under et har skullet være i nul, og det har man så håndhævet. Der har man haft mulighed for at gå efter de kommuner eller amter, som ikke har overholdt det her. Det har man så af forskellige årsager valgt ikke at gøre, men det er jo efter den ordning, man har styret det.

Det, der er forskellen, er, at nu går man direkte ind og fastfryser en skat med de undtagelser, ændringsforslagene nu indebærer, man går ind og bestemmer, hvad skatten skal være i kommunerne, og det er principielt. Jeg tror også, at den konservative ordfører, der selv sidder i et amtsråd og, så vidt jeg ved, også i en kommunalbestyrelse, men i hvert fald i et amtsråd, ved, hvor vigtigt det er, at man selv kan fastsætte sin skat og være ansvarlig for den måde, indtægter og udgifter udvikler sig på i løbet af året.

Kl. 16.30

Så jeg mener, at der principielt er en helt anden tilgang i det her forslag end i det andet.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Det var hr. Ole Glahns mareridt, der greb mig. Efter at jeg har lyttet til debatten, vil jeg spørge den radikale ordfører, om ikke den argumentation, man fører på banen fra regeringspartierne og senest De Konservative med eksemplet Vestsjællands Amt, jo er en argumentation, der så kan begrunde, at man er nødt til at fastlåse skatten hvert år, for det handler jo om det særlige år 2003, og om man ikke kunne forestille sig, at når Vestsjællands Amt, sådan har jeg forstået det, var tvunget ud i at forhøje skatten i 2003, så var det, fordi de var kommet bagud i forhold til naboamterne, hvor Frederiksborg Amt et par år i forvejen havde gennemført en skatteforhøjelse også på 0,2 pct., i øvrigt også et år, hvor man havde indgået aftale om under ét at holde skatten i ro, og hvor amtsborgmesteren i øvrigt hed Lars Løkke Rasmussen.

(Kort bemærkning).

Ole Glahn (RV):

Jeg kan bekræfte hr. Ole Stavad i, at den argumentation, som den konservative ordfører kommer med, kan føre i en uhyggelig retning lige-

som i min drøm og netop udvikle den til et mareridt, for den argumentation har man jo haft i forbindelse med de aftaler, man har lavet om, hvilke sanktioner der skulle være over for dem, der ikke overholdt de aftaler.

Det er også det, jeg har prøvet at understrege, nemlig at det her er principielt. Den konservative ordfører ved også godt, regeringen ved også godt, og Dansk Folkeparti ved også godt, at det principielt er en helt, helt anden måde at gå ind på. Det her er hjerteblod, vi har fat i, og det er derfor, vi fra Det Radikale Venstres side er så meget imod det.

Så undrer vi os også stadig væk over, at vi ikke kan få en ordentlig begrundelse for, at 2006 er et specielt år.

Formanden:

Tak til hr. Ole Glahn. Den næste ordfører er hr. Kristen Touborg.

Kristen Touborg (SF):

Som jeg sagde ved førstebehandlingen, har regeringen og Dansk Folkeparti nu med Danmarks kommuneparti nummer et, Venstre, i spidsen sagt endegyldigt farvel til reelt kommunalt selvstyre.

Først fik vi skattestoppet, siden loven om brug af anlægsmidlerne og nu lovforslaget om binding af kommunernes og amternes overskudslikviditet samt fastfrysning af de kommunale skatter i 2006. De seneste kosmetiske ændringsforslag har såmænd ikke gjort det stort bedre.

Vi har jo hørt af debatten her i dag, at i al fald Dansk Folkeparti ikke giver nogen garanti for, at 2006 er et specielt år. Den garanti, vi fik, var stort set, at Dansk Folkeparti mener, at hvert eneste år er et specielt år, og så må man derudaf kunne slutte, at det her faktisk vil kunne køre videre uantastet, i al fald fik vi ikke nogen garanti overhovedet fra Dansk Folkeparti mod det.

Det synes jeg er skuffende, fordi Dansk Folkeparti jo i tide og utide slår sig op på, at det skulle være dem, der ville varetage netop det kommunale selvstyre.

Derudover kan jeg tilføje, at man har udsat udlningsreformen utallige gange de sidste 5 år. Man har dog lovet, at den ville blive præsenteret engang i næste folketingssamling, men dog ikke før kommunevalget. Hvordan forestiller indenrigs- og sundhedsministeren og Venstres ordfører sig, at man kan føre kommunal valgkamp lokalt, når man ikke kender det økonomi-

ske grundlag efter 2007? Skal man blot henvise til indenrigsministeren og sige, at kommunens økonomiske grundlag ikke har nogen relevans for den kommunale valgkamp i den kommune?

Det er i hvert fald sådan, jeg må tolke det svar, indenrigs- og sundhedsministeren gav mig den 25. maj i år, og jeg citerer fra svaret:

»Jeg mener ikke, at det er tidspunktet for kommunevalget, der skal være styrende for denne lovgivningsproces. Lovforslaget om en udlningsreform sigter ikke mod at påvirke udfaldet af kommunevalget, og jeg tror heller ikke, at det har betydning for udfaldet af kommunevalget, om lovforslaget fremsættes før eller efter 1. november 2005.«

Kl. 16.35

Hvad forestiller indenrigs- og sundhedsministeren sig egentlig, at borgmestre og byråds kandidater i landets ti fattigste kommuner skal stille op ved kommunevalget? De kender ikke resultatet af den kommunale udlning. De må ikke sætte skatten op. Likviditeten er bundet. De kender ikke kriterierne for støtten til landets mest udsatte kommuner, for den bliver vel delt ud ligesom sidste år efter regeringens forogdtbefindende og hvem man er særlig gode venner med i øjeblikket. Jeg synes, at ministeren skal komme herop og forklare sig eller tage en tur rundt på Vestlolland eller Sydbyn og forklare borgmestre og byråd, hvordan de skal håndtere deres problemer. Det kan ministeren lige så godt, når han nu allerede har lagt dem i en økonomisk spændetrøje.

Afslutningsvis skal jeg understrege, at SF er dybt bekymret for den centralisering, der sker i forhold til kommuner og amter i disse år. Det er ikke bare udemokratisk. Det er også uklogt at fjerne det økonomiske ansvar fra de folkevalgte. Hvis der ikke snart kommer andre signaler, kan man frygte, at det lokale demokrati bliver fuldstændig ødelagt. Det regionale er for så vidt allerede ødelagt ved amternes nedlæggelse og forslagene til regionernes statsfinansiering og smalle opgaveportefølje.

SF er imod forslaget.

Formanden:

Tak til hr. Kristen Touborg. Så er det fru Line Barfod som ordfører.

Line Barfod (EL):

Regeringen har jo gennem lang tid sagt, at den ønsker en større decentralisering. Den har forsøgt at sælge kommunalreformen som decentra-

lisering, men samtidig ser vi jo, hvordan man på det ene punkt efter det andet både i dele af kommunalreformen, andre steder og også meget tydeligt med det her forslag centraliserer magten. Det bliver regeringen, der bestemmer, hvor mange penge de har lov at gøre godt med ude i kommunerne, helt ned på decimaler, og det er regeringen, der bestemmer mere og mere detaljeret, hvordan opgaverne skal udføres, som bestemmer, at alting skal måles og vejes for at kunne få private ind på markedet og gøre alting til et marked.

Vi oplever i disse år, at der for mange i samfundet er en stor vækst i økonomien, men man kan ikke selv vælge. Man får ikke lov til selv at bestemme, hvordan man ønsker, den vækst skal bruges. Der er mange familier, der oplever, at de kan købe flere fjernsyn, flere computere til børnene, at de kan købe masser af private forbrugsgoder, men de kan ikke få lov at vælge, at de gerne vil have en ordentlig børnehave til deres børn eller en skole, hvor tagstenene ikke falder ned, eller gerne vil sikre, at der er en ordentlig hjemmehjælp til deres gamle forældre, så de f.eks. kan få lov til selv at bestemme, hvor længe de vil sove om morgenen. Den mulighed for at vælge og være med til at bestemme tager regeringen fra folk, når den lægger så stramme økonomiske spændetrøjer på den offentlige sektor.

Man kunne jo, hvis man ville, indrette samfundet anderledes, så vi kunne få en helt anden voldsom vækst i velfærden. Hvis man valgte at sige, at der ikke skulle være 800.000, der blev sat uden for arbejdsmarkedet, hvis man valgte, at vi ikke ønsker et samfund, hvor der er så mange, der løber alt for hurtigt på deres arbejde og bliver nedslidt af at skulle løbe alt for hurtigt, samtidig med at der er så mange, der har det dårligt med at stå uden for arbejdsmarkedet, men i stedet fordelte arbejdet, så vi fik mange flere hænder til at tage sig af vores børn og vores syge og vores gamle, til at reparere skoler og kloakker og skinner. Hvis man gav kommunerne mulighed for at ansætte mange flere, så ville vi kunne få en voldsom vækst i velfærden. Men den frihed ønsker regeringen ikke at kommunerne skal have. I stedet ønsker den en voldsom centralisering og bestemmer, at der ikke skal bruges flere penge, og dermed reelt, at man i mange kommuner er nødt til at skære ned på velfærden.

I disse år er der utrolig stor usikkerhed om, hvordan den fremtidige kommunale økonomi bliver, og usikkerheden stiger, efterhånden som det går op for folk, hvor omfattende kommunal-

reformen egentlig er. Vi aner ikke, hvordan økonomien bliver, og udligningsreformforslaget fra regeringen bliver først fremlagt efter kommunervalget. Det betyder, at kommunerne skal sidde og planlægge økonomien fremover, når de skal til at overtage flere opgaver, uden at de aner, om de har penge til det. De ved heller ikke, hvordan DUT-forhandlingerne ender, og hvordan penge skal fordeles på de mange opgaver, der flyttes rundt.

Så der er mange usikkerhedsmomenter for kommunerne, og i stedet for at regeringen er optaget af at sikre, at der er en større økonomisk tryghed, i stedet for at regeringen er optaget af at sikre, at der er penge til at gennemføre den kommunalreform, som regeringen ønsker at få gennemført, så kommer regeringen med dette lovforslag, hvor den binder kommunerne på hænder og fødder.

KL 16.40

Vi synes, at man hellere skulle sikre, at der var penge til en ordentlig velfærd for dem, der har brug for det, at man skulle sikre, at nogle af de mange hænder, der i dag ikke kan blive brugt, som bliver sat uden for arbejdsmarkedet, kunne få lov til at arbejde med en bedre velfærd.

Vi går imod dette forslag.

Formanden:

Tak til fru Line Barfod. Så er det indenrigs- og sundhedsministeren.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg kunne måske tage fat der, hvor fru Line Barfod slap, ved at sige, at regeringen skam også er meget optaget af at sikre økonomisk tryghed for kommunerne i den store proces, det er at forvandle 271 kommuner til 98 kommuner. Mens vi har talt her i salen, har finansministeren jo netop i disse timer forhandlet med KL om en økonomiaftale for næste år, hvor det her perspektiv omkring kommunalreformen jo også er et af de temaer, som adresseres. Så også på det punkt udviser regeringen rettidig omhu. Det er jo også det, der er baggrunden for lovforslaget her, som hr. Ole Glahn spurgte om.

Nu mener jeg nok, at vi også havde en stor debat ved førstebehandlingen, hvor jeg tilsvarende gjorde rede for, hvad der er sigtet med lovforslaget her, men jeg gentager det jo gerne. Der bliver også en tredje mulighed, kan jeg forstå, og der gentager jeg det gerne endnu en gang, og så kan det jo være, at alle gode gange

tre gør, at også Det Radikale Venstre vil ende med at synes, at det her faktisk er et meget fornuftigt lovforslag, fordi lovforslaget jo helt simpelt går ud på at sikre, at de nye kommuner ikke fødes med en harmoniseret skat, der er uhenigtsmæssig høj. Det er jo hele sigtet med forslaget her.

Vi er i en ganske særlig situation, hvor 271 kommuner skal fusioneres ned til 98, hvor de, der træffer beslutningerne om skatten i indeværende år, ikke vil være ansvarlige for de effekter, det måtte få på sigt, f.eks. hvis man, jævnfør de gamle regler om det almindelige skattestop, gik ud og kradsede nogle penge ind efterfølgende. De, der træffer beslutningen, ville ikke stå med problemstillingen isoleret efterfølgende, og det er jo den særlige situation, der gør, at vi har syntes, at det rigtige var at definere et skattestop ikke på nationalt niveau, men i princippet på kommuneniveau.

Så har det jo været fremme i den efterfølgende debat, både i den offentlige debat og i den dialog, jeg har haft med KL i flere omgange, at det var uhenigtsmæssigt at betragte de 271 kommuner som 271 isolerede økonomier med hver deres skattestop. Det var sådan set mere i kommunalreformens ånd at betragte de 271 kommuner som de 98 nye enheder, de kommer til at bestå af. Det er jo også det synspunkt, der har været Dansk Folkepartis, det har været Kommunernes Landsforenings, og det har vi taget til os.

Det betyder, at de nye kommuner, der fødes formelt den 1. januar 2007, nu allerede i 2006 har en mulighed for at påbegynde en harmonisering af skatterne på et vejet gennemsnit. Så i stedet for at have ét nationalt skattestop får vi altså 98 af slagsen. På den måde får vi jo hensynet til det kommunale selvstyre til at gå meget, meget flot i hånd med det, der også er et hensyn, nemlig at vi har et ansvar for at sikre, at vi ikke festligholder vores generations største administrative reform med et udgiftsskred eller et skatteskred ude i kommunerne. Det ville være ødelæggende for det kommunale selvstyre.

Så det er rettidig omhu, vi udviser her, og det er også derfor, at regeringen meget klart har signaleret, at det også er et tema i de økonomiforhandlinger, som, mens vi taler, med stor hast nærmer sig deres afslutning, hvis ikke allerede de er afsluttet. Her har regeringen meget klart tilkendegivet, at kommunerne får deres frie

skatteudskrivningsret igen i 2008, når et nyt kommunelandkort er født.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1-3 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Der er ikke mere på dagsordenen.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder) har meddelt mig, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om Arbejdsgivernes Elevrefusion. (Præmiering af ekstra praktikpladser og udbetaling af ydelser til elever i erhvervsuddannelse plus). (Lovforslag nr. L 174).

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 14. juni 2005 kl. 10.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Med hensyn til de øvrige møder i den kommende uge skal jeg henvise til den omdelte ugeplan.

Mødet hævet kl. 16.45